

İSTANOS (KORKUTELİ)'DA 1349-1351(750-752) TARİHLERİ ARASINDA HAZIRLANMIŞ TEZHİPLİ İKİ YAZMA

Yrd. Doç. Dr. Şeyda ALGAÇ*

Özet

13. yüzyılın sonlarına doğru, Anadolu Selçuklu Devleti'nin zayıflamasıyla, siyasi güç, bağımsızlıklarını ilan eden Anadolu beylikleri tarafından paylaşılır. Bu beyliklerden bir tanesi de Isparta, Eğridir ve havalisinde kurulan Hamidoğulları beyliğidir. Hamidoğulları beyliğinin yönetimi zamanında bölgede bir çok mimari eser yapılmıştır. Ancak bu beyliğin kitap sanatlarıyla ilgili faaliyetleri hakkında hemen hemen hiç bilgimiz yoktur.

Süleymaniye Kütüphanesi'nde bulunan ve çalışmamıza konu olan iki adet Mirsad'ül İbad yazması, hattat Muhammed bin Mukarrib tarafından, 1349-1351 tarihleri arasında İstanos'da beylik mensuplarının okumaları için istinsah edilmişlerdir.

Beylikler devrinin en önemli kültür ve sanat merkezi Konya'dır. Bu şehirde hazırlanan yazmalar, ihtişamlı tezhiplerle bezenmişlerdir. Yazımıza konu olan eserler ise, Konya tezhiplerinden farklı olarak basit bir şekilde hazırlanmışlardır, dolayısıyla taşra sanatının temsilcileri olarak değerlendirilmelidirler.

Anahtar Kelimeler: İstanos , Muhammed bin Mukarrib,Hamidoğulları Beyliği

Two Ornamented Manuscripts Have Been Produced In Istanos(Korkuteli) At The Time Of 1349-1351(750-752)

Abstract

Through the end of the 13th century, with the weakness of Anatolia Seljuk State, the political power is shared by Anatolia Beyliks who informed their independence. Of these, the one which is known as, Hamidoğulları founded in Isparta, Eğridir and its surrounding. During the govern of Hamidoğulları, a lot of architectural works have been built. Yet, we have hardly had enough knowledge about the activities related to the art of the book of this beylik.

* Atatürk Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Öğretim Üyesi

The two manuscripts, named Mirsad-ül İbad, located in Süleymaniye Library, have been copied by the copiest Muhammed bin Mukarrib, between 1349-1351 so that the members of the beylik could read.

Konya is the most significant, cultural and art centre in Beyliks period. The manuscripts produced in this city are ornamented with magnificent illuminations. The works dealt with in our writing, as different from illuminations produced in Konya, have been arranged in a simple way, so they are to be evaluated as representatives of local art.

Key words: İstanos, Muhammed bin Mukarrib, Hamidoğulları

13. yüzyılın sonlarına doğru Anadolu Selçuklu Devleti'nin zayıflamasıyla siyasi güç, bağımsızlıklarını ilan eden Anadolu beylikleri tarafından paylaşılır. Bu beyliklerden Konya ve Ermenak çevresinde kurulmuş olan Karamanoğulları, kendilerini coğrafi sahaları, büyüklükleri ve tarihi geçmişleri itibarıyla kendilerini Selçukluların mirasçısı olarak görüyorlardı. Karamanoğulları'nın dışında Beyşehir ve Seydişehir'de Eşrefoğulları, Kütahya'da Germiyanogulları, Milas, Peçin ve Muğla'da Menteşoğulları, Sinop ve Kastamonu'da Candaroğulları, Birgi ve Selçuk'ta Aydınoğulları, Manisa ve çevresinde Saruhanoğulları, Balıkesir ve çevresinde Karesioğulları, Afyonkarahisar ve çevresinde Sahibataoğulları, Denizli ve civarında İnançoğulları, Sivas ve Kayseri'de Eretna Beyliği, Niksar, Elbistan ve Maraş'ta Dulkadiroğulları, Söğüt ve Domaniç'te Osmanogulları, 14. yüzyıl Anadolu'sunun siyasi yapısını belirleyen beyliklerdir.

Bu dönemde Isparta, Eğridir ve havalisinde bulunan Hamid aşireti de başlarındaki İlyas bin Hamid Bey'in oğlu Feleküddin Dündar Bey tarafından merkezleri Borlu ve Eğridir'de Hamidoğulları beyliği olarak kurulur. Aktif bir emir olan Dündar Bey beyliğinin sınırlarını güneye doğru genişleterek, Gölhisar'ı ve eski adı İstanos olan Korkuteli'ni daha sonra Antalya'yı ele geçirir ve ülke sınırlarını Germiyan ve Denizli hudutlarına kadar büyütür. Dündar Bey, 1301'den sonra elde ettiği Antalya'yı da kardeşi Yunus Bey'in idaresine verir.¹ Yunus Bey'den sonra Antalya bölgesinin yönetimi oğlu Mahmud Beyin eline geçer. Konumuz olan İstanos(Korkuteli)'un da diğer oğlu Sinanüddin Calis (Hızır Bey) tarafından idare edildiği 1319 tarihli bir kitabeden anlaşılmaktadır. Hızır Beyin vefatıyla yönetimi oğlu Dadı Bey devralır.²

¹ İsmail Hakkı Uzunçarşılı, **Anadolu Beylikleri ve Akkoyunlu, Karakoyunlu Devletleri**, Ankara, 1988, s. 62.

² A.g.e., s. 67.

Hamidoğulları Beyliği zamanında, Eğridir ve Antalya'da bir çok mimari eser vücuda getirilir. Hamidoğulları'ndan Dünder Bey, 1302 tarihinde Eğridir'de, Emir Sinaneddin Bey, 1319 tarihinde Korkuteli'nde kendi adlarıyla anılan birer medrese inşa ettirirler.³ Burdur'dan günümüze ulaşan 1344 tarihli bir kitabeden Muzafferüddin Mustafa Bey'in, şehirde bir medrese yaptırdığı anlaşılmaktadır.⁴ Emir Mübarizeddin Mehmet Bey Antalya'da iki eser inşa ettirir. Bunlardan biri 1373 tarihli Yivli Minare Camii,⁵ diğeri ise 1377'de vefat eden oğlu Ali Bey adına yaptırdığı Zincirkıran türbesidir.⁶ Hamidoğulları'nın yaptırdığı eserler arasında Eğridir'de Dünder Bey tarafından 1307 tarihinde yapılan hamam, yine aynı yerde Hızır Bey Camii ve İİüsamüddin İlyas Bey zamanında yapılmış olan Yazla mevkiindeki türbe, Şuhud kasabasında 1368 tarihli Muizzüddin İbrahim bin Hızır'a ait mescid de sayılabilir.⁷

Hamidoğulları beyliğine ait diğere sanat faaliyetleri, hakkında ise bilgilerimiz çok sınırlıdır. Ancak İstanos'da, hattat Muhammed bin Mukarrib tarafından 1349-1351 tarihleri arasında istinsah edilmiş, iki adet Mirsad'ül-ibad yazması bize, Hamidoğullarının Antalya şubesindeki yazma eser faaliyetleri hakkında kısa da olsa bazı notlar sağlamaktadır.

Yazmalardan erken tarihli olanı Süleymaniye Kütüphanesi, Fatih Bölümü'nde, 2841 envanter numarası ile bulunmaktadır. 173 varak olarak 260x180 mm. ölçülerinde hazırlanan nüsha, kurt yenikli, orta kalınlıkta, krem renkli, aharlı kağıda, 21 satır olarak, farsça, nesih ile yazılmıştır.

Yazma, sadece kenarları tamir görmüş, kahverengi deri cilt ile kaplanmıştır. Dış kapağa içi geçmelerle tezyin edilmiş, dışında dilimli daireler bulunan yuvarlak bir şemse işlenmiştir. Dört köşeye ve köşelerin aralarına geçmelerden köşebentler yerleştirilmiştir. İç kapağa ise krem renkli deri geçirilmiş, bir yatay bir dikey olarak dizilen baklava şekilli paftaların içine sırayla bitkisel formlar, rumi motifli merkezi kompozisyonlar ve yazılar yerleştirilmiştir.

³ Oktay Aslanapa, (Hazırlayan), **Yüzyıllar Boyunca Türk Sanatı (14. Yüzyıl)** Ankara, 1977, s. 33-34,178; Uzunçarşılı, a.g.e., s. 229; Gönül Öney, **Beylikler Devri Sanatı, XIV.-XV. Yüzyıl 1300-1453**, Ankara, 1989, s. 17-18.

⁴ Uzunçarşılı, a.g.e., s. 65.

⁵ Aslanapa, a.g.e., s. 33, 142, 190; Öney, a.g.e., s.9.

⁶ Aslanapa, a.g.e., s. 34; Uzunçarşılı, a.g.e., s. 68.

⁷ Uzunçarşılı, a.g.e., s. 65.

1a'da bulunan ünvan sayfasında, nüshanın "Emir İsa bin el-seyyid Zekeriya Bey" in okuması için hazırlandığı belirtilmiştir.⁸ Aynı sayfada Sultan Keykubad'a ait bir hediye kaydı da bulunmaktadır.⁹ 173 a'da bulunan ketebe kaydında ise nüshanın yazımının hicri 750 Muharrem (Mart 1349)'de Mehmet bin Mukarrib tarafından tamamlandığı belirtilmiştir.

Ayrıca 1a'da Sultan I. Mahmud'un ve vakf-ı haremeyn müfettişi Derviş Mustafa'nın mührü bulunur.

Eserin 1a sayfasında dikdörtgen levha tezhip bulunur. Levha yatay olarak üçe bölünmüş, orta bölümde oluşan dikdörtgen pafta yazı alanı olarak kullanılmıştır. Bu alana siyah tahrirli altın sülüsle yazı yazılmış, yazı zemini paftalar içindeki pembe kafesler ve küçük rumilerle, seyrek olarak doldurulmuştur. Ortadaki yazı alanının alt ve üstünde oluşan siyah zeminli yatay dikdörtgen paftalara siyah tahrirli altın sülüsle yazı yazılmış, yazı zemini kıvrık dallar üstündeki beyaz rumilerle süslenmiştir. Dikdörtgen levha en sonda kırmızı, siyah cetvellerle ve siyah tığlarla sonuçlanır (Resim 1).

1b'deki serlevha tezhibinde, yatay dikdörtgen paftaya siyah tahrirli altın sülüsle "Besmele" yazılmış, yazı zemini pembe çizgilerle kafes şeklinde taranmıştır. Yazıyı kıvrık dallar üzerine yerleştirilmiş beyaz rumiler dolaşmaktadır. Tezhip en dışta kırmızı, siyah cetveller ve siyah tığlarla sonuçlanır (Resim 2).

Süleymaniye Kütüphanesi, Ayasofya Bölümü'nde 2067 envanter numarası ile bulunan diğer Mirsad'ül-ibad nüshası ise nohut renkli, kurt yenikli, kalın, aharlı kağıda, 19 satır olarak, farsça, nesih ile yazılmıştır.

Yazma, miklepli, üzerine ebru geçirilmiş mukavva cilt ile kaplanmıştır. Muhtemelen orijinal cilt, sonradan değiştirilerek bu mukavva cilt geçirilmiştir.

1a'daki ünvan sayfasında, kitap ismiyle beraber nüshanın "Emir Yunus Bey'in oğlu Gıyaseddin Abdürrahim Bey" için istinsah edildiği kayıtlıdır.¹⁰ Yine

⁸ Kaynaklarda, Hamidoğulları ailesinden Zekeriya oğlu İsa şeklinde bir isme rastlayamadık. Ancak Uzunçarşılı, Yunus Bey'in kölesi olan bir Zekeriya'dan bahsetmektedir. Antalya'nın doğusundaki Teke Karahisar'ı denilen müstahkem hisar ve civarı bir dönem bu zatın elinde bulunmuş, Hamidoğullarının Antalya şubesinin sona ermesi ile o da tarihe karışmıştır. Uzunçarşılı, a.g.e., s. 69.

⁹ A. Süheyl Ünver, "Anadolu Selçukluları Zamanında Umumi ve Hususi Kütüphaneler", **Atatürk Konferansları (1964-68) II**, Ankara, 1970, s. 10-15; a.mlf., "Anadolu Selçukluları Kitap Süsleri ve Resimleri", **Atatürk Konferansları 1971-1972**, V, Ankara, 1975, s. 86.

¹⁰ Dündar Bey'in kardeşi olan Yunus Bey, Antalya'da emirlik yapmıştır. Kaynaklarda iki oğlunun adı belirtilmesinin rağmen adına kitap istinsah edilen Gıyaseddin Abdürrahim'in ismi geçmemektedir. İsmail Hakkı Uzunçarşılı, **Osmanlı Tarihi I**, Ankara, 1988, s. 53-

aynı sayfada (Süleymaniye Kütüphanesi Fatih Bölümü 2841 no'da bulunan diğer yazmada olduğu gibi) Sultan Kekubad'a ait bir hediye kaydı bulunur. 200b'de bulunan ketebe kaydında ise nüshanın hattat Muhammed bin Mukarrib tarafından İstanos'da¹¹ hicri 752 cemaziyelevvelinde (Haziran 1351) istinsah edildiği belirtilmiştir.

1a'dan önce gelen zahriye sayfasının "b" yüzünde I. Mahmud'un vakıf mührüyle beraber haremeyn evkafı müfettişi Şeyhzade Ahmet Tevfik Efendi'nin mührü ve vakıf kaydı vardır. Ayrıca 1a'da II. Bayezid'in mührü bulunur.

Ayasofya Bölümü 2067 no'da bulunan bu eserin tezhip tasarımları da Fatih Bölümü 2841 no'da bulunan diğer Mirsad-ül ibad nüshasına benzer şekilde hazırlanmıştır.

1a'da dikedörtgen levha tezhip bulunur. Levha yatay olarak üç bölünmüş, ortada oluşan kareye yakın dikedörtgen paftaya siyah tahrirli altın sülüsle yazı yazılmış, yazı zemini pembe kafesler, yeşille renklendirilmiş küçük yapraklar ve rumilerle süslenmiştir. Paftanın dışına ince bir meandr bordür geçirilmiştir. Paftanın alt ve üstünde oluşan, yatay dikedörtgen paftalara siyah tahrirli altın sülüsle yazı yazılmış, zemini kıvrık dallar üstündeki ayrıntıları kırmızı ile belirlenmiş beyaz rumilerle süslenildikten sonra, koyu yeşille boyanmıştır. Yatay dikedörtgen paftaların dışına beyaz zeminli ince bir meandr bordür geçirilmiştir. Dikedörtgen levha en dışta ince kırmızı cetveller, beyaz zeminli ince bir meandr bordür ve lacivert cetvelin üzerine yerleştirilmiş olan kırmızı ve lacivert tığlarla sonuçlanır (Resim 3).

1b'deki serlevha tezhibinde yatay dikedörtgen paftanın içine siyah tahrirli altın sülüsle yazı yazılmış, yazı zemini kıvrık dallar üstündeki, ayrıntıları kırmızı ile belirlenmiş, beyaz rumilerle süslenildikten sonra, koyu yeşille boyanmıştır. Paftanın dışında beyaz zeminli ince bir meandr bordür bulunur. Tezhip en dışta ince kırmızı cetveller ve beyaz zeminli ince bir meandr bordürle, en üstte de lacivert cetvel üzerine yerleştirilmiş lacivert ve kırmızı tığlarla sonuçlanır. Başlık tezhibinin altında kalan dikedörtgen yazı alanının dışına da kırmızı cetveller ve beyaz zeminli, ince bir meandr bordür geçirilmiştir. Alttaki dar kenar ise meandr bordürden sonra, lacivert cetvel üzerine yerleştirilmiş, lacivert ve kırmızı tığlarla sonuçlanır (Resim 4).

54; İsmail Hakkı Uzunçarşılı, **Anadolu Beylikleri ve Akkoyunlu, Karakoyunlu Devletleri**, Ankara, 1988, s. 67-69.

¹¹ Uzunçarşılı, adı geçen eserinde İstanos'u, Korkuteli olarak belirtmektedir, s. 62-68.

Çalışmamıza konu olan iki eserden, sadece Ayasofya Böl. 2067 no'da bulunan 1351 tarihli nüshada İstanos kaydı yer almaktadır. Ancak iki nüshanın da aynı hattat tarafından istinsah edilmiş olması, tarihlerin yakınlığı ve tezhiplerin benzerliği göz önüne alınarak, Fatih Böl. 2841 no'da bulunan 1349 tarihli eserin de, İstanos'da hazırlandığı söylenebilir.

Eserleri tezhiplenen sanatçının adı belirtilmemiştir. Her iki nüshada da bulunan tezhipler, kompozisyon, motif ve renk açısından basit bir şekilde tasarlanmışlardır. Bu tip yazmalar beylikler döneminde, genellikle, hattatları tarafından tezhiplenmişlerdir. Yine bu dönemden, istinsah ettiği nüshanın tezhiplerini de yaptığını belirten, Niğdeli Muhammed bin Kutluğ,¹² Ahmet bin Hacı Mahmud el-Aksarayı¹³ Haşkademoğlu Ali¹⁴(Resim 5) gibi sanatçıların eserleri günümüze ulaşmıştır. Bu şekilde hazırlanmış eserler, tasarımların basitliği ve sanatçı işbölümünün gelişmemiş olması dolayısıyla taşra sanatının temsilcileri olarak değerlendirilirler ki, bizde çalışmamıza konu olan yazmaları taşra sanatının ürünleri olarak değerlendiriyoruz.

Beylikler döneminde kesinlikle Anadolu'da üretildiğini bildiğimiz, yüksek kaliteli bezemelere sahip yazmaların sayısı oldukça azdır. Bu yazmaların büyük bölümü, devrin en önemli kültür ve sanat merkezi olan Konya'da hazırlanmışlardır. Karamanlı beylerden Halil bin Mahmud'un okuması için 1314-15 tarihlerinde, kâtip İsmail b. Yusuf tarafından, Konya'da istinsah edilen 2 ciltlik Kur'an-ı Kerim Yakup b. Gazî el-Konevi tarafından yüksek nitelikli tezhiplerle süslenmiştir.¹⁵ (Konya Mevlana Müzesi, Müzelik Eserler Böl. No: 12), (Resim 6) . Yine aynı

¹² Şeyda Algaç, "Niğde'li Muhammed Bin Kutluğ'un 791 (1389) Tarihinde İstinsah Edip Tezhiplendiği Mesnevi", **Atatürk Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi, Sanat Dergisi 3**, Erzurum, 2003, s. 143-148.

¹³ Zeren Tanındı, "Türk Tezhip Sanatı", **Başlangıcından Bugüne Türk Sanatı**, Ankara, 1993, s.401.

¹⁴ Şeyda Algaç, "Kastamonu Beldesinde 879 (1474) Tarihinde, Hoşkademoğlu Ali Tarafından İstinsah Edilip, Tezhiplenen Bir Kur'an-ı Kerim", **Atatürk Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi, Sanat Dergisi 5**, Erzurum, 2004, s. 81-88.

¹⁵ Zeki Oral, "Kitap Kitabeleri", **Anıt I**, Konya, 1949, s. 5 ; Zeren Tanındı, "Karamanlı Beyliği'nde Kitap Sanatı", **Kültür ve Sanat XII**, Ankara, 1991, s.42-44 ;A. Süheyl Ünver, "Anadolu Selçuklu ve Beylikleri Kur'an-ı Kerim Hattatları ve Tezyinatı Üzerine", **VI. Türk Tarih Kongresi (20-26 Ekim 1961), Kongreye Sunulan Bildiriler**, Ankara, 1967, s. 137 ; a.mlf., "Anadolu Selçukluları Zamanında Umumi ve Hususi Kütüphaneler", **Atatürk Konferansları (1964-1968) II**, Ankara, 1970, s.12 ; Zeren Tanındı, "Anadolu Selçuklu Sanatında Tezhip, Müzehhip Muhlis b. Abdullah El-Hindi ve Halefleri", **Yıldız Demiriz'e Armağan**, (Hazırlayanlar: M. Baha Tanman-Uşun Tükel), İstanbul, 2001, s. 149 ; Abdülbaki Gölpınarlı (Hazırlayan), **Mevlânâ Müzesi, Müzelik Yazma Kitaplar Kataloğu**, Ankara, 2003, s. 12-13.

müzedede bulunan 1323 tarihli Mesnevi¹⁶ (Konya Mevlana Müzesi, Müzelik Eserler Böl. No: 1177), (Resim 7), 1332 tarihli Mesnevi-i Veledi¹⁷ (Konya Mevlana Müzesi, Müzelik Eserler Böl. No: 74), 1367-68 tarihli 2 ciltlik Divan-ı Kebir¹⁸ (Konya Mevlana Müzesi, Müzelik Eserler Böl. No: 68-69), (Resim 8) ve 1372 tarihli Mesnevi¹⁹ (Konya Mevlana Müzesi, Müzelik Eserler Böl. No: 1113) mevlevilerin oluşturduğu sanat ortamında devrin en ihtişamlı tezhipleriyle süslenmişlerdir.

Sonuç olarak şunu söyleyebiliriz ki; beylikler döneminde üstün kaliteli yazmalar, devrin en önemli kültür ve sanat merkezi olan Konya'da üretilmişlerdir. Konya'nın dışındaki merkezlerde ise genellikle, hattatlar tarafından tezhiplenen nüshalar hazırlanmıştır. Yazımıza konu olan iki eser ise, yönetici bir ailenin mensuplarının okuması için hazırlanmasına rağmen, oldukça basit tasarımlara sahiptir, dolayısıyla taşra sanatının temsilcileri olarak değerlendirilmelidirler. Ancak nüshaların belge değerleri yüksektir ve İmamdoğulları Beyliği'ndeki kitap hazırlama faaliyetleri açısından da önemli ipuçları verirler.

¹⁶ Nihad M. Çetin, "Matnawî'nin Konya Kütüphanelerindeki Eski Yazmaları", **Şarkiyat Mecmuası IV**, İstanbul, 1961, s. 104 ; Mehmet Önder, "XV. Yüzyıl Sonuna Kadar En Eski Mesnevi Nüshaları", **Necati Lugal Armağanı**, Ankara, 1968, s. 519 ; a.mlf., "Mevlânâ'nın Eserlerinin Dünyadaki En Eski Yazma Nüshaları", **II. Milletlerarası Mevlânâ Kongresi (3-5 Mayıs 1990), Tebliğler**, Konya, 1990, s.12 ; A. Süheyl Ünver, "Konya'da XIII-XV inci Asırlarda Yapılan Kitap Tezhipleri ve Bu İnce Sanatımızın Konya'da Dirilmesi Lüzumu Hakkında", **Konya Halkevi Aylık Kültür Dergisi 82**, Konya, 1945, s.6 ; a.mlf., "Selçuklular Zamanında Kütüphaneler Üzerine Yeni Örnekler ve Bazı Mülahazalar", **III. Türk Tarih Kongresi**, Ankara, 1948, s. 645 ; a.mlf., "Anadolu Selçukluları Zamanında Umumi ve Hususi Kütüphaneler", **Atatürk Konferansları (1964-68) II**, Ankara, 1970, s. 19 ; a.mlf., "Anadolu Selçukluları Kitap Süsleri ve Resimleri", **Atatürk Konferansları 1971-1972, V**, Ankara, 1975, s. 86 ; Abdülbaki Gölpınarlı, a.g.e., s. 248-253 ; Zeren Tanındı, a.g.e., s. 147-148.

¹⁷ A. Süheyl Ünver, "Anadolu Selçukluları Zamanında Umumi ve Hususi Kütüphaneler", **Atatürk Konferansları (1964-68) II**, Ankara, 1970, s. 21 ; Mehmet Yusuf, **Resimli ve Muhtasar Konya Asarı Atika Müzesi Rehberi**, İstanbul, 1930. (Bu katalogta eserin envanter numarası 76 olarak geçer) ; Abdülbaki Gölpınarlı, a.g.e., s. 108-110; Zeren Tanındı, a.g.e., s. 148-149.

¹⁸ A. Süheyl Ünver, "Anadolu Selçukluları Zamanında Umumi ve Hususi Kütüphaneler", **Atatürk Konferansları (1964-68) II**, Ankara, 1970, s. 21 ; Mehmet Yusuf, a.g.e., s. 51-53 (Bu katalogta eserin envanter numarası 66 olarak geçmektedir) ; Zeren Tanındı, "Seçkin Bir Mevlevî'nin Tezhipli Kitapları", **M. Uğur Derman 65. Yaş Armağanı**, Derleyen; Irvin Cemil Schick, İstanbul 2000, s. 513-520 ; Gölpınarlı, a.g.e., s. 89-99 ;

¹⁹ Çetin, a.g.e., s. 106 ; Mehmet Önder, "XV. Yüzyıl Sonuna Kadar En Eski Mesnevi Nüshaları", **Necati Lugal Armağanı**, Ankara, 1968, s. 519 ; Gölpınarlı, a.g.e., s. 233-236 ; Tanındı, a.g.e., s. 521-526.

KAYNAKÇA

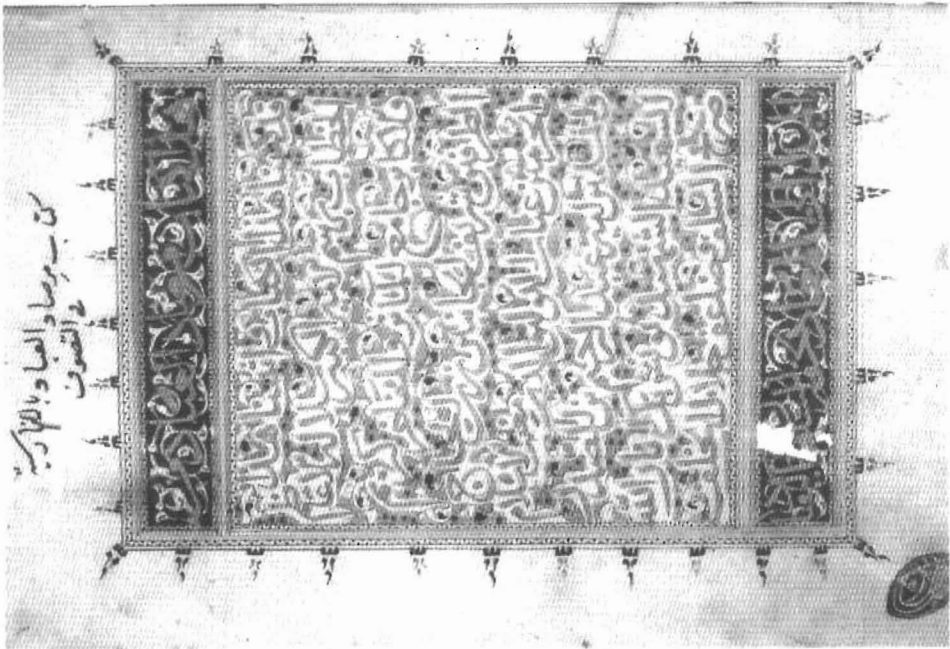
Kitaplar

- ASLANAPA, Oktay, (Hazırlayan), **Yüzyıllar Boyunca Türk Sanatı (14. Yüzyıl)** Ankara, 1977.
- GÖLPINARLI, Abdülbaki (Hazırlayan), **Mevlânâ Müzesi, Müzelik Yazma Kitaplar Kataloğu**, Ankara, 2003.
- ÖNEY, Gönül, **Beylikler Devri Sanatı, XIV.-XV. Yüzyıl (1300-1453)**, Ankara, 1989.
- UZUNÇARŞILI, İsmail Hakkı, **Osmanlı Tarihi I**, Ankara, 1988.
- UZUNÇARŞILI, İsmail Hakkı, **Anadolu Beylikleri ve Akkoyunlu, Karakoyunlu Devletleri**, Ankara, 1988.
- YUSUF, Mehmet, **Resimli ve Muhtasar Konya Asarı Atika Müzesi Rehberi**, İstanbul, 1930.

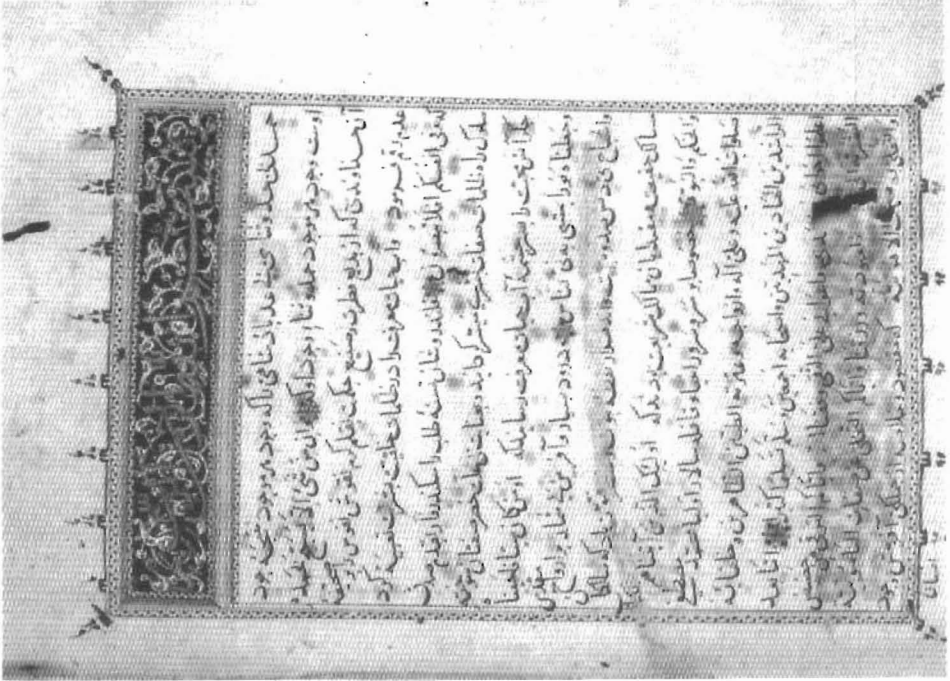
Makaleler

- ALGAÇ, Şeyda, "Niğde'li Muhammed Bin Kutluğ'un 791 (1389) Tarihinde İstinsah Edip Tezhiplendiği Mesnevi", **Atatürk Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi, Sanat Dergisi 3**, Erzurum, 2003, s. 143-148.
- ALGAÇ, Şeyda, "Kastamonu Beldesinde 879 (1474) Tarihinde, Hoşkademoğlu Ali Tarafından İstinsah Edilip, Tezhiplenen Bir Kur'an-ı Kerim", **Atatürk Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi, Sanat Dergisi 5**, Erzurum, 2004, s. 81-88.
- ÇETİN, Nihad M., "Matnawi"nin Konya Kütüphanelerindeki Eski Yazmaları", **Şarkiyat Mecmuası IV**, İstanbul, 1961, s. 98-117.
- ORAL, Zeki, "Kitap Kitabeleri", **Anıt I**, Konya, 1949, s. 5-10.
- ÖNDER, Mehmet, "XV. Yüzyıl Sonuna Kadar En Eski Mesnevi Nüshaları", **Necati Lugal Armağanı**, Ankara, 1968, s. 517-525.
- ÖNDER, Mehmet, "Mevlânâ'nın Eserlerinin Dünyadaki En Eski Yazma Nüshaları", **II. Milletlerarası Mevlânâ Kongresi (3-5 Mayıs 1990), Tebliğler**, Konya, 1990, s. 11-15.
- TANINDI, Zeren, "Karamanlı Beyliği'nde Kitap Sanatı", **Kültür ve Sanat XII**, Ankara, 1991, s.42-44.
- TANINDI, Zeren, "Türk Tezhip Sanatı", **Başlangıcından Bugüne Türk Sanatı**, Ankara, 1993, s.398-406.
- TANINDI, Zeren, "Seçkin Bir Mevlevi'nin Tezhipli Kitapları", **M. Uğur Derman**

- 65. Yaş Armağanı**, Derleyen; Irvin Cemil Schick, İstanbul 2000, s. 513-536.
- TANINDI, Zeren, “Anadolu Selçuklu Sanatında Tezhip. Müzehhip Muhlis b. Abdullah El-Hindi ve Halefleri”, Arkeoloji ve Sanat Tarihi Araştırmaları, **Yıldız Demiriz’e Armağan**, (Hazırlayanlar: M. Baha Tanman-Uşun Tükel), İstanbul, 2001, (Resimler:236-238), s: 141-150.
- ÜNVER, A. Süheyl, “Konya’da XIII-XV inci Asırlarda Yapılan Kitap Tezhipleri ve Bu İnce Sanatımızın Konya’da Dirilmesi Lüzumu Hakkında”, **Konya Halkevi Aylık Kültür Dergisi 82**, Konya, 1945, s. 1-12.
- ÜNVER, A. Süheyl, “Selçuklular Zamanında Kütüphaneler Üzerine Yeni Örnekler ve Bazı Mülahazalar”, **III. Türk Tarih Kongresi**, Ankara, 1948, s.642-646.
- ÜNVER, A. Süheyl, “Anadolu Selçuklu ve Beylikleri Kur’an-ı Kerim Hattatları ve Tezyinatı Üzerine”, **VI. Türk Tarih Kongresi (20-26 Ekim 1961)**, Kongreye Sunulan Bildiriler, Ankara, 1967, s. 130-140.
- ÜNVER, A. Süheyl, “Anadolu Selçukluları Zamanında Umumi ve Hususi Kütüphaneler”, **Atatürk Konferansları (1964-68) II**, Ankara, 1970, s. 3-27.
- ÜNVER, A. Süheyl, “Anadolu Selçukluları Kitap Süsleri ve Resimleri”, **Atatürk Konferansları 1971-1972, V**, Ankara, 1975, s. 75-89.

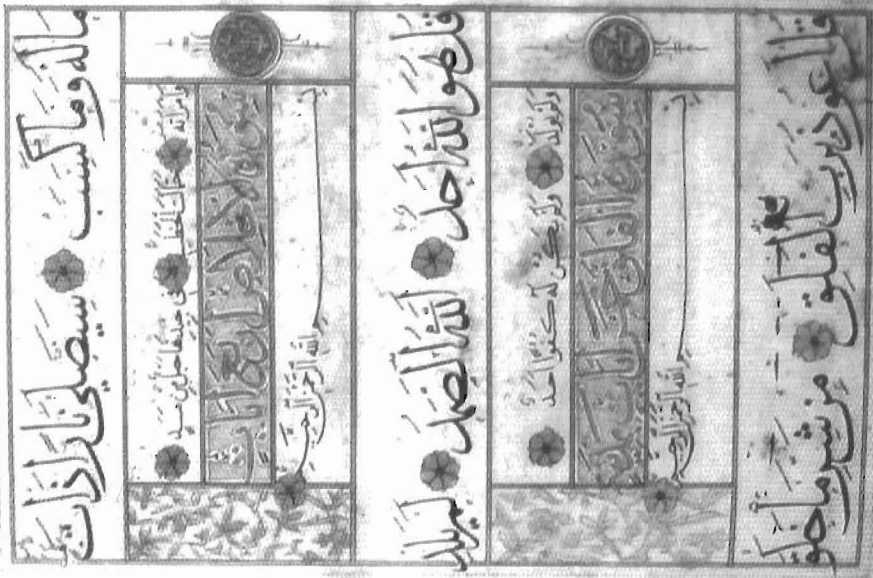
Resim : 3- Ayasofya Ból., No: 2067. Ia

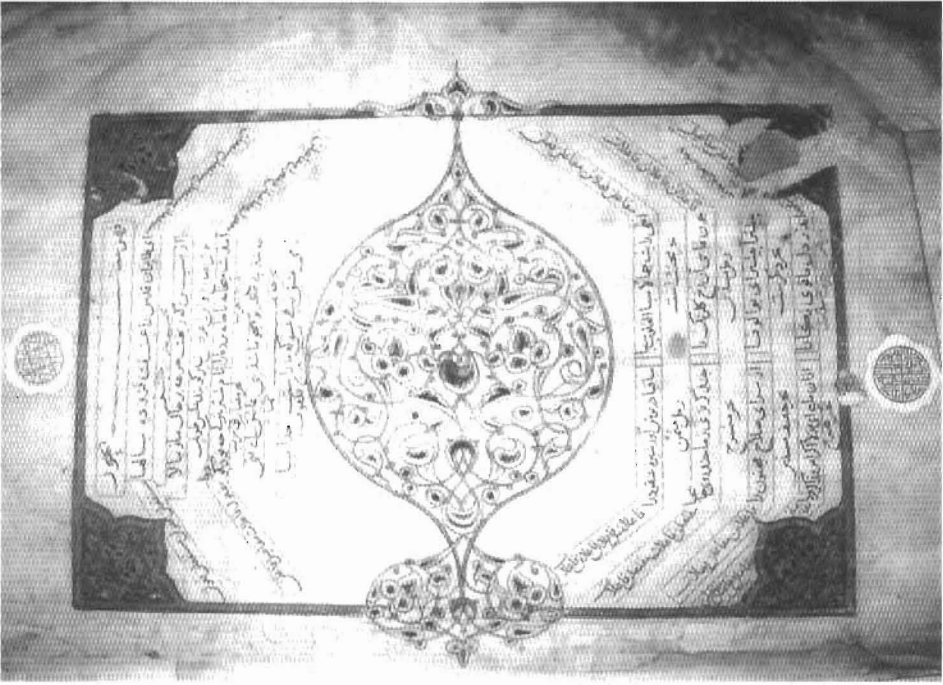
Resim : 4- Ayasofya Ból., No: 2067. Ib

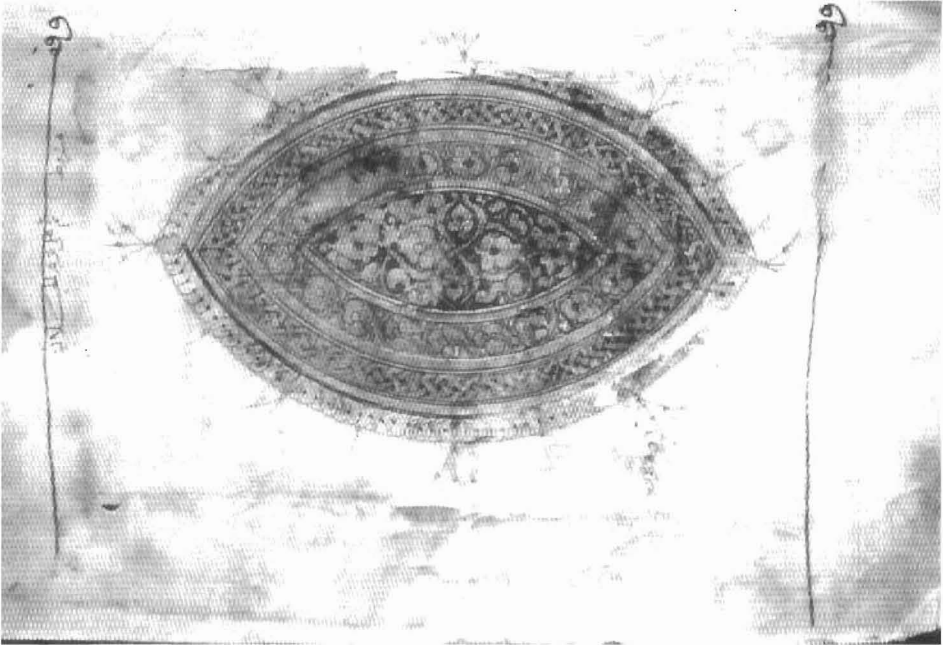
Resim : 6- Konya Mevlana Müzesi Müzelik Eserler Böl., No: 12, I. Cild, 826. Sayfa

Resim : 5- Konya Mevlana Müzesi Müzelik Eserler Böl., No:18, II. Cild, 536. Sayfa

Resim : 8- Konya Mevlana Müzesi Müzelik Eserler Böl., No: 68, 1b.

Resim : 7- Konya Mevlana Müzesi Müzelik Eserler Böl., No: 1177, 3a.